

paa mig. Uagtet min Kollega Forsvarsministeren i min Fraværelse har været saa elskværdig at tilbagevise dette Angreb, mener jeg dog ikke at kunne undlade at komme yderligere tilbage til det. Det ærede Medlem udtalte, at jeg vidste godt, hvor ondt det gjorde, naar jeg paastod, at det private Lovforslag var Udtryk ikke for Enighed, men for Uenighed. Men har det ærede Medlem nogen bestemt Interesse i, at mine Udtalelser skal gøre ondt? Saaledes var de jo ikke mente. Ved det ærede Medlem noget om Fiskernes og navnlig om de Herrer Folketingsmænds Enighed i denne Sag ud over det, vi alle sammen ved, at de ikke har kunnet samles om noget som helst andet Udtryk end netop dette, at der skulde være en Havn i Thisted Amt? Jeg kan heller ikke indse, at det skulde være ubetænksomt af mig at spørge, om det er Meningen med det private Lovforslag at spænde Ben for Thyborøn-Forslaget, naar dette Spørgsmaals Besvarelse dog unægtelig har en ret stor Interesse i denne Forbindelse. At heller ikke det ærede Medlem besvarede Spørgsmaalet, men vender Spørgsmaalet om, kan kun forøge min Interesse, thi der er ingen Grund til at vende dette Spørgsmaal om. Mit Lovforslag har jo faktisk foreligget i meget lang Tid. Det forelaa endog saa halvt officielt paa Fredericia-Mødet, hvor jeg tilbød at fremsætte Lovforslaget for Rigsdagen.

Saa fremsatte jeg forleden den Tanke, at man ogsaa burde undersøge det Spørgsmaal, om Vestkystfiskeriet ikke ogsaa kunde fremmes ved, at man skaffede Fiskerne større og mere søgaaende Skibe og bedre Materiel, og jeg fremsatte denne Tanke med al Varsomhed og, som jeg sagde, uden at ville gøre mig klog paa dette Omraade. En enkelt af Forslagsstillerne har ganske kort berørt det, men ellers har de slet ikke været inde paa dette Spørgsmaal. Det har man ganske overladt til det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke), og det ærede Medlem har heller ikke nægtet sig noget, men ikke undset sig for at insinuere, at jeg simpelt hen stod her som Talsmand for Bankinteresser, at jeg vilde have store Aktieselskaber for Trawlfiskeri med Fiskerne som Lønarbejdere. Han udlødede deraf en Forskel i Grundanskuelse, hvorefter de private Lovforslagsstillere skulde staa som Repræsentanter for det selvstændige Fiskeri, medens jeg skulde staa som Repræsentant for et Fiskeri paa det kapitalistiske Grundlag, og

i denne Forskel skulde saa ogsaa den sande Grund til min Modstand mod det privat indbragte Lovforslag søges. Det er ikke muligt at imødegaa den Slags Angreb. Det er imidlertid min Erfaring, at man heller ikke skal tage dem alt for alvorligt. Saadant noget bliver jo ikke hængende, navnlig ikke, naar man har Lejlighed til i Ord og Gerning at faa de rette Mennesker i Tale. Og jeg har allerede, mener jeg, talt tilstrækkelig meget med Fiskere fra alle Egne af Landet til at vide, at jeg ikke er Genstand for en Mistanke som den, det ærede Medlem ønsker at hæfte paa mig. Det ærede Medlem har jo tidligere befundet sig i en anden Lejr, og det gaar jo ofte saaledes med Folk, der skifter Parti, at de gør sig ganske særlige Anstrengelser for at tjene deres nye Venner. Jeg vil haabe for det ærede Medlems Skyld, at han nu ogsaa maa vinde tilstrækkelig Paaskønnelse hos disse nye Venner for det Stykke Arbejde, han her har paataget sig, og som jo aabenbart ingen anden gerne har villet røre ved. Men jeg tvivler for Resten om det, for det er alligevel ikke den Slags, man i høj Grad vinder Anerkendelse for.

Det, jeg tilsigtede med de Antydninger, jeg fremkom med forleden, var det meget rimelige, om det ikke, da vi nu ser, hvorledes andre Nationer i saa høj Grad driver et omfattende Fiskeri paa vore Kyster med større Skibe og udmærket Materiel, var værd at undersøge, om der kunde være Grund til at tage os det til Indtægt, og om vi ikke kunde komme ind paa noget lignende. Det er et Spørgsmaal, som ingenlunde staar mig klart, men det forekommer mig, at det er et Spørgsmaal, som det er værd at undersøge. Jeg kunde meget godt tænke mig et saadant Fiskeri udøvet under alt andet end kapitalistiske Former. Jeg kunde meget godt tænke mig, at et større eller mindre Antal Fiskere i Forening anskaffede sig et saadant Trawlskib. Men selvfølgelig er jeg ogsaa klar over, at de ikke selv vilde være i Stand til at skaffe den fornødne Kapital, og ganske modsat, hvad det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke) synes at mene, tror jeg, at den private Kapital vanskeligt vil lade sig engagere i saadanne Foretagender. Vi har haft et ganske enkelt Eksempel her i Landet, hvor en foretagsom og patriotisk Mand etablerede Trawlfiskeri paa Island, men det kom han meget daarligt fra. Jeg tror ikke, at den private Kapital vilde føle sig stærkt interesseret her, og derfor har det, som det ærede Medlem